

अत्र मत्ताशब्दः क्षीवार्थे निहतः ।

‘वर्ण्यते किं महासेनो विजेयो यस्य तारकः ॥’

अत्र विजेय इति कृत्यप्रत्ययः क्तप्रत्ययार्थेऽवाचकः ।

‘पाणिः पल्लवपेलवः ॥’

पेलवशब्दस्याद्याक्षरे अश्लीले ।

‘संग्रामे निहताः शूरा वचोवाणत्वमागताः ॥’

अत्र वचःशब्दस्य गीःशब्दवाचकत्वे नेयार्थत्वम् । तथा तत्रैव बाण-
स्थाने शरेति पाठे । अत्र पदद्वयमपि न परिवृत्तिसहम् । जलध्यादौ

पदांशेऽपि पदे परे’ इति यदुक्तम्, तदुदाहरणमाह—तद्वच्छेति ॥ अश्लीले
इति । ग्रीडाव्यञ्जके ॥ जुगुप्साव्यञ्जकं यथा—‘पूयते’ इति अत्र पूयशब्दः ।
अमङ्गलव्यञ्जकं यथा—‘अभिप्रेतः’ इति । अत्र प्रेतशब्दः ॥ वचोवाणत्वं
गीर्वाणत्वम् । गीःशब्दवाचकत्वे इति । लक्षणया गीःशब्दप्रतिपादकत्वे
इत्यर्थः । तथा नेयार्थत्वम् । तत्रैव गीर्वाणशब्द एव । परिवृत्तिसहं श्रुतश-

1. मत्तेति । अत्र धातुमतो भावो धातुमत्तेति पदैकदेशेन क्षीवार्थेन मत्ताशब्देन मनुवर्थो
निहन्यते । अत्र ‘यश्चाप्सरोविभ्रममण्डनानां संपादयित्रीं शिखरैर्विभर्ति । बलाहकच्छेद-
विभक्तरागामकालसंध्यामिव धातुमत्ताम् ॥’ इति तनूकृतम् ॥

2. विजेय इति । ‘अहं कृत्यतृचश्च’ इति सूत्रेणाहार्थे ‘अचो यत्’ इति सूत्रेण
विहितः कृत्यसंज्ञो यत्प्रत्ययो भूतत्वरूपे क्तप्रत्ययार्थेऽवाचकः ॥ अत्र ‘चापाचार्यस्त्रिपुर-
विजयी कार्तिकेयो विजेयः शस्त्रन्यस्तः सदनमुदधिभूरियं हन्तकारः । अस्त्येवैतत्
किमु कृतवता रेणुकाकण्ठवाधां बद्धस्पर्धस्तव परशुना लज्जते चन्द्रहासः ॥’
इत्युपजीव्यम् ॥

3. पेलवेति । ‘पेल’ इति वर्णद्वयं लाटभाषायां वृषणरूपगुह्याङ्गप्रत्यायकतया ग्रीडा-
दायीति प्रकाशव्याख्यातारः ॥ अत्र ‘अतिपेलवमतिपरिमितवर्णं लघुतरमुदाहरति शठः ।
परमार्थतः सहृदयं बहति पुनः कालकूटघटितमिव ॥’ इति प्रकाशोदाहरणं शरणम् ॥

4. जलध्यादाविति । तथा चोक्तमरिसिंहेन—‘जलदादिषु पूर्वपदे सरोजमुख्येषु
‘चोत्तरपदेषु । सरपतिसमेपु चोभयपदेषु पर्यायपरिवृत्तिः ॥ इति परिवृत्तिसहा ये योगास्ते
औगिकाः शब्दाः । परिवृत्तिसहा ये तु मिश्रा गीर्वाणतुल्यास्ते ॥’ योगरूढिमन्तो
गीर्वाणादिमिश्रशब्दाः परिवृत्तिं न सहन्त इत्यर्थः ॥ अत्र वचोवाणेत्सुदाहरणम् ‘किमु-
च्यतेऽस्य भूपालमौलिमालामहामणेः । सुदुर्लभं वचोवाणैस्तेजो यस्य विभाव्यते’
इत्येतदनु रूपम् । वचोवाणाः गीर्वाणाः ववयोरभेदात् ॥